

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 28. februára 2008 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Antona Jakubíka v trestnej veci proti M. G. o jej vydaní na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu prerokoval sťažnosť M. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. januára 2008, sp. zn. Ntc 2/2008, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť M. G. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením podľa § 17 ods. 1 zák. č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze, na základe Zatýkacieho rozkazu vydaného Mestským súdom Tiergarten v Berlíne, sp. zn. 351 Gs 3052/07, zo dňa 4. septembra 2007, zobral M. G. do väzby s tým, že väzba sa jej začína 24. januára 2008.

Proti tomuto uzneseniu podala M. G. v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. V jej písomných dôvodoch poprela spáchanie trestného činu ktorý je jej kladený za vinu orgánmi Spolkovej republiky Nemecko a uviedla, že bola len na návšteve u svojej príbuznej. Ďalej poukázala na skutočnosť, že sa stará o tri maloleté deti. Navrhla preto, aby Najvyšší súd SR zrušil napadnuté uznesenie, prepustil ju z väzby

na slobodu a nevyhovet návrhu krajského prokurátora na jej vydanie, pretože doposiaľ nebol produkovaný žiaden konkrétny dôkaz, že by sa dopustila trestných činov uvádzaných v Európskom zatýkacom rozkaze.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že Krajský súd postupoval v súlade s § 17 ods. 1 zák. č. 403/2004 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze a v spojení s § 4 ods. 8 cit. zák. pri rozhodovaní o vzatí obvinenej do väzby nebol viazaný dôvodmi väzby podľa platného Trestného poriadku. Z uvedeného dôvodu považoval nadriadený súd sťažnosť obvinenej proti uzneseniu o vzatí do väzby na účely rozhodovania o predmetnom Európskom zatýkacom rozkaze za nedôvodnú. Tu však treba pripomenúť, že obsah podanej sťažnosti vo svojej väčšej časti smeroval proti vydaniu obvinenej do cudziny, ktoré dôvody a argumentáciu je však potrebné uplatniť nie v rozhodovaní o väzbe (§ 17 cit. zák.), ale v konaní o výkone zatýkacieho rozkazu.

So zreteľom na uvedené skutočnosti NS SR rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. februára 2008

JUDr. Štefan Michálik , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: